

златни цвѣтя; сини и зелени чопкене; бѣли либадета; жамадани (елеци) съ голѣми сръбарни петѣлки; джлги копринени ентетрии, и други такива; но сичките тия украшения дѣдо Либенъ никога не облича, защото и Коприщица си има свои модни времена. Заедно съ тия дрѣхи на стѣната висатъ още: арнаутски ризи, турски шалове и тарабулузе, македонски кебета, и, обшити съ злато и съ коприна, шеврета. Но главното дѣдово Либеново богатство са намира въ прустѣтъ. Въ прустѣтъ сж окачени по стѣните различенъ видъ пушки, пищове, сабли, ножове, кабурлуци, латинки, паласки, юзди, торби и гердане; а долу на земята са намиратъ сѣдла, конски покривала, дисаги и други принадлежности, които сж нужни на единъ човѣкъ за неговото пътуване или за неговото ходѣне на ловъ.

Когато дѣдо Либенъ са мѣтне на коньтъ и отива въ черкова или при нѣкой